

Arrest

nr. 138 227 van 11 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 3 oktober 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2013 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JEENINGA, die loco advocaat D. CHABOT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat L. BRACKE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 25 mei 2012 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op 3 oktober 2012 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen een beslissing houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

"Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk : bewijs 2 jaar regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag of bewijs van samenwonen 1 jaar voorafgaand aan de aanvraag of geboortakte gemeenschappelijk kind, ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familie, geregistreerd huurcontract of eigendomsakte, bewijs van voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de volgende schending aan:

"Dat de bestreden beslissing aldus diverse materiële vergissingen inhoudt en een motivatie die geen steek houdt. Dat verzoeker dd. 24/8/2012 (op de afspraak die hij kreeg van verweerder) verscheen met zijn partner en er aldaar ondermeer de volgende stukken werden meegedeeld (aanvullende op de stukken die reeds meegedeeld waren):

- > Diverse foto's van de relatie met zijn Belgische partner.*
- > Loonfiches van mevrouw over voldoende maanden met een inkomen ruimschoots over het vereiste minimum (120% van het leefloon).*
- > De arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van de Belgische partner van verzoeker.*
- > Bewijs van inschrijving VDAB als werkzoekende dd. 30/05/2012.*
- > Diverse loonfiches en arbeidsovereenkomsten van verzoeker zelf die ondertussen reeds aan het werk was.*
- > Attest van aanmelding bij het onthaalbureau.*
- > Attest van vrijstelling van inburgeringsplicht dd. 29/05/2012.*

Gelet op zijn arbeid (en die van de partner van verzoeker) gingen verzoeker en zijn partner ervan uit dat de ziekteverzekering (verplicht als werknemer) eveneens bewezen was. DD. 24/8/2012 vertelde de aangestelde van Dienst Vreemdelingenzaken Antwerpen dat echter "voor de zekerheid" ook nog een attest van ziekteverzekering diende gevoegd te worden. Dd. 12/9/2012 (en dus voor de beslissing) werd dit nog meegedeeld voor de zekerheid. Het kan dan ook niet zijn dat de bestreden beslissing laattijdig betekend op 26/11/2012 stelt dat verzoeker en zijn partner niet het bewijs geven van het voldaan hebben aan de opgesomde voorwaarden noch het bewijs hiervan bijbrachten. De bestreden beslissing schendt dan ook de materiële motiveringsplicht zoals opgenomen in de hiervoor vermelde artikelen."

2.2. De verwerende partij repliceert dat noch in het administratief dossier van de dienst Vreemdelingenzaken noch in het dossier van de stad Antwerpen bewijzen terug te vinden zijn waaraan verzoeker refereert in het verzoekschrift. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen kon geen rekening houden met de door verzoekers vermelde stukken, want op het ogenblik van het nemen van de beslissing waren de stukken niet gekend. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, RACE. 1994, z.p.). De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

2.3. De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Het materiële motiveringsbeginsel vereist dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan met een voldoende feitelijke grondslag, dat het werkelijk bestaande feiten moet betreffen die door het bestuur met de nodige zorgvuldigheid worden vastgesteld. Zo hiervan

al dan niet op afdoende wijze blijk van gegeven moet worden in het besluit zelf, lijkt de mogelijkheid tot controle hierop te vereisen dat die grondslag blijkt uit het administratief dossier.

De verwerende partij repliceert in de nota dat noch in het administratief dossier van de dienst Vreemdelingenzaken noch in het dossier van de stad Antwerpen bewijzen zijn terug te vinden waaraan verzoeker refereert in het verzoekschrift.

In het dossier bevindt zich een minimaal administratief dossier van de dienst Vreemdelingenzaken met de nota met opmerkingen, met als bijlage: de bijlage 19ter van 25 mei 2012, een SEFOR-formulier van 12 november 2012, het verslag van samenwoning, instructies van de dienst Vreemdelingenzaken aan de stad Antwerpen van 26 september 2012 en de bestreden beslissing.

Van een dossier van de stad Antwerpen is geen spoor.

Aangezien de stad Antwerpen geen administratief dossier heeft neergelegd, kan de Raad niet nagaan of verzoeker zich op 24 augustus 2012 met zijn partner heeft aangeboden bij de diensten van de stad Antwerpen en er aanvullende stukken heeft neergelegd. Evenmin kan worden nagegaan of verzoeker op 12 september 2012 een attest van ziekteverzekering heeft bezorgd.

Bij gebrek aan administratief dossier van de stad Antwerpen kan de Raad niet nagaan of de overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Het tweede middel is gegrond

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 3 oktober 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC